

1 ESOTEERISET TIETOKUNNAT

1.1 Johdanto

¹Historioitsijat, kuten myös filosofit nykyään (menneisyydestä tietämättöminä) olettavat, että tieto todellisuudesta on luonnontutkimuksen tulosta ja että esihistoriallisina aikoina ihmisillä ei ollut tätä tietoa. He ovat varmasti oikeassa sanoessaan, että ihmiskunta on ollut syvästi tietämättömyyden todellisuudesta, myös fyysisestä todellisuudesta, ollut tietämättömien johtajiensa taika-uskoisuuksien uhri. On ymmärrettävää, että he tutkimatta hylkäävät kaiken vanhan ikään kuin se olisi arvotonta taikauskoa.

²Mutta historioitsijat eivät voi tietää, että tietoa omaavia yksilöitä on aina ollut olemassa, vaikka heidän oli pakko pitää se omana tietonaan. He ovat kuitenkin aina voineet opettaa jotakin tietämyksestään, esimerkiksi yrttien parantavista voimista ja paljon muusta sellaisesta. Muinaiset hoitomenetelmät todistavat usein tällaisesta vaikutuksesta. Sen tähden on epäviisasta hylätä kaikki vanha tutkimatta sitä.

³Historioitsijat eivät tiedä, että ihmisiä ovat kaikkina aikoina, kahdenkymmenen miljoonan vuoden ajan, johtaneet planeettahierarkian yksilöt, ja niin pian kuin he kykenivät käsittämään ja ymmärtämään, he saivat tietoa lahjaksi niin paljon kuin he kykenivät tajuamaan. Noin neljäkymmenenviidentuhannen vuoden ajan opetusta on annettu salaisissa tietokunnissa niille, jotka kykenivät käsittämään sen, kykenivät vaikenemaan oppimastaan ja kykenivät pitää lupauksen olla käyttämättä valtaa antavaa tietoa omaksi hyväkseen tai ilman erityistä lupaa. Kuten monta kertaa aiemmin on huomautettu, ymmärtämättömät vääristelevät aina tiedon ja itsekkäät käyttävät sitä aina väärin.

⁴Tieto on tosin aina ollut niiden saatavilla, jotka ovat olleet valmiita uhraamaan kaiken sen löytämiseksi. Mutta sitä ei voitu antaa tietämättömyydelle, arvostelukyvyyttömyydelle, vihalle, vainoharhaisuudelle ja vallan häikäilemättömälle väärinkäytölle. Symbolit suojasivat tietoa löytymiseltä, ja ne tulkittiin tietenkin väärin. Historiassa ihailemamme viisaat miehet olivat kaikki vihittyjä, ja sillä vähällä, minkä he saattoivat kertoa, oli kuitenkin sellainen vaikutus.

⁵Kun esoteerinen historia joskus tulevaisuudessa julkistetaan, tulee osoittautumaan, että kaikki ne, jotka esoteerikko lukee ihmiskunnan suurin, ne, jotka ovat edistäneet tajunnan kehitystä ja tuoneet koulutettavat lähemmäs ykseyttä, ovat kerran olleet jonkin esoteerisen tietokunnan vihittyjä.

⁶Vasta meidän aikanamme ihmiskunta on kehittynyt niin pitkälle, että se on voinut itse hankkia tietoa fyysisestä todellisuudesta ja on kyennyt tietyissä rajoissa oivaltamaan, ettei sillä ole mahdollisuutta ratkaista ylifyysisistä todellisuutta koskevia ongelmia. Näin ihmiskunta on tullut järkiinsä ja saavuttanut itsemääräyksen mahdollisuuden, mikä on voitto ihmiskunnan kehityksen ohjaajille. Näin ihmiskunta on saanut vankan pohjan jalkojensa alle ja kykenee ottamaan seuraavan askeleen evoluutiossaan, nimittäin ottamaan kiitollisena vastaan sen ylifyysisen tiedon, jonka planeettahierarkia on halukas antamaan ihmiskunnalle, ja myös ymmärtämään, että tämä ylifyyminen tieto on todellinen tieto. Tämä on tähän saakka ollut mahdotonta.

⁷Esoteriikan ansiosta ihmiset ovat vihdoinkin saaneet terveelle järjelle hyväksyttävän maailman- ja elämäntarkoituksen, joka selkeyttää elämän tarkoituksen ja päämäärän ja tarjoaa horjumattoman perustan jatkuvalla ajattelulla ja toiminnalla. Esoteriikan julkaiseminen merkitsee käännekohtaa ihmiskunnan historiassa. Tästä lähtien ei kenenkään tarvitse vaeltaa illuusioiden ja fiktioiden valheellisessa maailmassa.

⁸Sitä esoteerista tietoa, jota opetettiin salaisissa tietokunnissa (esimerkiksi hermetiikkaa, gnostilaisuutta ja hylozoiiikkaa), ei ole vielä koskaan sallittu julkaistavaksi, eikä sitä luultavasti tehdä yleisesti tunnetuksi ennen kuin koko ihmiskunta on saavuttanut idealiteettiasteen. Sitä tietoa voidaan opettaa vain niille, jotka eivät kykene käyttämään valtaa omaksi hyväkseen. Julkiseksi sallittu on siten vain pieni osa, se osa, joka niin sanotusti muodostaa järjestelmän rungon siihen sisältyvine perustosiasioineen, joita tarvitaan olemassaolon tarkoitusta ja päämäärää kos-

kevan vision saamiseksi.

1.2 Esoteeristen tietokuntien synty

¹Magia on nimitys menetelmälle, jossa käytetään mentaalienergioita fyysisen aineen hallitsemiseen.

²Atlantiksen ”alempi papisto”, jonka tehtävänä oli kasvattaa ja opastaa joukkoja, oli saanut temppelikouluissa ”korkeammalta papistolta” (planeettahierarkialta) koulutuksen maagikoiksi.

³Koska kaikkea valtaa väärinkäytetään, olivat alemman papiston suuremmat tai pienemmät ryhmittymät kerta toisensa jälkeen kapinoineet korkeampaa papistoa vastaan, mutta ne oli onnistuttu palauttamaan järjestykseen. Lopulta kapinahenki oli kuitenkin kasvanut niin vahvaksi ja levinnyt niin laajalle, että planeettahierarkia katsoi taistelun jatkamisen olevan toivontonta. Sen tähden se päätti myös, että esoteerista tietoa opetettaisiin sen jälkeen ainoastaan niille, jotka olivat saavuttaneet kulttuuriasteen ja hankkineet kyvyn pitää antamansa lupaukset, vaieta ja olla käyttämättä valtaa väärin.

⁴Ihmiskunta oli tiedon väärinkäytön vuoksi menettänyt oikeuden siihen. Ainoa ratkaisu oli tuhota kaikki Atlantiksen sivilisaation jäljet. Tulva-aalto, joka huuhtoi muut mantereet Atlantiksen upotessa, viimeisteli tuhon.

⁵Lopullinen tuho oli ennakoitu jo yli miljoona vuotta sitten. Niitä, jotka eivät olleet käyttäneet valtaa väärin, varoitettiin hyvissä ajoin muuttamaan pois ja hakeutumaan korkealla sijaitseville seuduille (tuhat metriä merenpinnan yläpuolelle). Tiibetissä, israelilaisten legendan ”Edenissä”, oli jo sitä ennen kehittynyt erityinen siirtokunta. Sinne vietiin kaikki tärkeänä pidetty, koska se oli korkeimmalla sijaitseva ja siten turvallisin arkisto.

⁶Tiibetissä Vjaasa (ensimmäinen tätä nimeä kantava henkilö) perusti noin 45 000 vuotta sitten esoteerisen tietokunnan, joka oli esikuvana niille tietokunnille, joita myöhemmin perustettiin kaikkien niiden kansojen keskuudessa, jotka olivat saavuttaneet riittävän korkean kehitystason, jolloin kulttuuri-ihmiset saattoivat inkarnoitua niiden keskuuteen. Kaldealainen, iranilainen, egyptiläinen ja kreikkalainen tietokunta perustettiin huomattavasti myöhemmin. Sen tähden oli aivan luonnollista, että tiedonjanoiset yksilöt etsiytyivät itään ja inkarnoituivat orientaaleina. Tästä yksinkertaisesta tosiasiasta on tavalliseen tapaan tehty tarpeettoman mystifioivia tarinoita.

⁷Historioitsijoiden tulisi huomioda, että tietyn filosofian tai uskonnollisen liikkeen perustajan nimestä tuli hyvin usein arvonimi, joka periytyi hänen seuraajalleen. Niinpä on esimerkiksi ollut monia Shankaracharyoja, monia Zoroastereita jne. Nietzschen seikkailujen jälkeen on epäroity käyttää nimeä Zarathustra.

⁸Näihin esoteerisen tietokuntiin vihittiin ne, jotka olivat aiemmissa inkarnaatioissa olleet maagikkoja eivätkä olleet väärinkäyttäneet tietoa (rikkoneet lupauksiaan), sekä ne, jotka olivat saavuttaneet kulttuuriasteen ja joiden tajunnankehitys edistyi, jos he vapautuisivat vallitsevista emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista, jolloin he voisivat hankkia sen elämänymmärtämyksen, ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka mahdollistavat humaniteettiasteen saavuttamisen. Tietokuntien korkein aste vastasi idealiteettiastetta.

⁹Kaikissa esoteerisissa tietokunnissa oli useita asteita (vähintään seitsemän), jotka vastasivat vihittyjen käsittämisen- ja ymmärtämismahdollisuuksia. Tieto opetettiin symbolien avulla. Nämä seitsemän astetta vastasivat symbolien seitsemää erilaista tulkintatapaa. Kirjoitukset sisälsivät vain vihkiytymättömille käsittämättömiä symboleja. Tulkinta tehtiin suullisesti ja se muuttui asteesta toiseen.

¹⁰Tieto voidaan tiivistää symboleihin, minkä erityisesti matemaatikot ymmärtävät. Itse asiassa koko todellisuutta koskeva tieto voidaan esittää matemaattisin symbolein. Symbolit valmisteltiin huolellisesti tietokunnissa opetettaviksi aluksi senzarin kielellä ja huomattavasti myöhemmin sanskritiksi kirjoitettuina.

¹¹Alempien asteiden vihityt eivät tienneet mitään korkeammilla asteilla opetetusta. Useim-

missa tapauksissa he eivät edes tiedneet, että oli olemassa korkeampia asteita tai ketkä olivat niihin vihittyjä. Kauan ennen kuin kristillinen kirkko sen vainohulluuksineen tuli valtaan, oli tämä ehdoton pidättyväisyys välttämätöntä useista syistä, eikä vähiten psykologisista syistä. Kateudelle tai korkeampaan asteeseen nostamisen vaatimukselle ei saanut olla sijaa. Ihminen on nyt vain sellainen, että jos hänelle kerrotaan korkeamman asteen olemassaolosta, hän on tyytymätön, jos hän ei saa liittyä siihen. Hänen on mahdotonta käsittää, ettei hän olisi ”sen arvoinen” jne. Hän ei ole vielä oivaltanut, mikä hölmö hän oikeastaan kaikilta osin on.

¹²Eri asteet vastasivat eri kehitystasoja, eikä kukaan saanut sellaista tietoa, jota hän ei osannut oikein käsittää, oikein ymmärtää ja käyttää oikein asioita arvioidessaan. Minkä tahansa tiedon julkaisemiseen liittyy se vaara, että kirjat joutuvat sellaisten käsiin, joilla ei ole edellytyksiä hyödyntää tietoa oikealla tavalla, ja että he arvostelevat asioita, joita heidän on mahdotonta käsittää oikein. Tämä oli alkuperäinen syy siihen, miksi kaikki ”okkultinen” joutui huonoon maineeseen ja rappeutui taikauskoksi. Oman rajoittuneisuuden oivaltamiseen vaaditaan itsekritiikkiä, joka on aina ollut harvinaista ja joka näyttää käyvän yhä harvinaisemmaksi. Demokraattisen tasa-arvon periaate on edistänyt tyhmistymistä. Me kaikki olemme neljännen luomakunnan olentoja. Me kaikki olemme jumalan lapsia. Mutta me emme ole yhtä vanhoja ihmiskunnassa. Ja ne, jotka ovat parisataa miljoonaa vuotta vanhoja, ovat varmasti oppineet vähän enemmän kuin ne, jotka ovat vain 20 miljoonaa vuotta vanhoja.

¹³Todelliset, aidot tietokunnat olivat planeettahierarkian jäsenten (essentiaaliminuukсийen) perustamia ja he olivat ainoat planeettahierarkian valtuuttamat toimimaan sen puolesta. Sellainen yksilö pysyi oman tietokuntansa vihkijänä kaikissa seuraavissa inkarnaatioissaan. Kun essentiaaliminä, viidennen luomakunnan (planeettahierarkian) jäsen, tarjoutuu perustamaan esoteerisen tietokunnan, hän on siten myös sitoutunut olemaan aina inkarnoituneena siihen saakka, kunnes tämä järjestö suljetaan ja uudet vihkimykset lakkautetaan. Tämä on tilanne esimerkiksi aidon ruusuristiläisjärjestön johtajalle, joka 1300-luvulta lähtien on aina ollut inkarnoituneena.

¹⁴Tietoa todellisuudesta voitiin opettaa korkeampien asteiden vihityille, koska he olivat kestäneet luonteensa lujuuksia koskevat kokeet. He kykenivät vaikenemaan siitä, mitä he tiesivät. Heillä oli riittävästi ymmärtämystä ollakseen uskomatta, että totuuteen pääsee spekuloiden; he eivät ymmärtäneet väärin, eivätkä vääristelleet tai väärinkäyttäneet tietoa. Kun ihmiskunta on päässyt niin pitkälle kehityksessään, se saa myös todellisuustietoa lahjaksi planeettahierarkialta siinä määrin kuin se kykenee käsittämään, kuten planeettahierarkia ja kaikki korkeammat valtakunnat ovat saaneet tiedon vielä korkeammassa valtakunnassa olevilta. On vain kysyttävä, kuinka kauan ihmiskunta vielä sallii itsensä harhaanjohtamisen ja satanisoitumisen.

¹⁵Kaikki ajan mittaan muodostetut tietokunnat eivät olleet planeettahierarkian jäsenten perustamia. Musta loosi jäljitteli sukkelaasti aitoja järjestöjä tarkoituksenaan vastustaa niitä, hämmäntääkseen ja johtaakseen ihmisiä harhaan. On kuvaavaa, että kaikilla sellaisilla jäljitelmillä on aina ollut verrattain suuri kannattajakunta, taloudelliset resurssit ja (tietenkin huomattavan) sosiaalinen ja poliittinen vaikutusvalta. Ne tyydyttivät egoismia ja syrjäyttivät tajunnankehityksen.

¹⁶Planeettahierarkian perustamat tietokunnat ovat nykyään suljettuja. Niitä ei avata uudelleen, koska kaikki, mitä niissä opetettiin aineaspektia ja tajunnan aspektia koskevasta, on jo julistettu. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että entiset vihityt elävät nyt eristyksissä. Vaikka he eivät kuulu yhteisöihin, he muodostavat järjestäytymättömän ”palvelevien veljien” yhteisön, jonka voi tunnistaa sen ”universaalisesta veljeydestä”. On odotettavissa, että jokin järjestö tallentaa heidän nimensä ja osoitteensa ja toimittaa ne ryhmän sisällä, jolloin näiden yksilöiden on helppo löytää toisensa.

¹⁷Ihmiskunnan tajunnankehityksen hyväksi työskenteleviä (planeettahierarkian oppilaiden lisäksi) voidaan erottaa kolme lajia: humanistit (mentaalisesti aktiiviset yksilöt), mystikot (emotionaalisesti aktiiviset yksilöt) ja ”idealitit” (fyysisesti aktiiviset yksilöt), joista jälkimmäiset

työskentelevät poliittisessa, sosiaalisessa, taloudellisessa ja kulttuurisessa jne. suhteessa parantaakseen ihmisten elinolosuhteita ja vastustaakseen dogmatismia, suvaitsemattomuutta, jakautumista ja vihaa.

¹⁸Mutta mustan loosin perustamia järjestöjä ei ole lakkautettu, ja niiden jäsenet viettävät ”mustia messujaan” mitä syvimmissä salaisuudessa.

1.3 Mitä tietokunnat opettivat?

¹Vihittyjä opetettiin jo alimmilla asteilla olemaan spekuloida, olemaan olettaa mitään ilman riittävää perustetta, erottamaan toisistaan sen, mitä he tiesivät ja mitä he eivät tieneet (näin ollen uskomuksen ja tiedon välinen, tietämisen ja luulottelun välinen ero).

²Useimmat vihityistä eivät koskaan päässeet alimman asteen yläpuolelle, noin 40 prosenttia saavutti toisen asteen ja noin viisi prosenttia kolmannen asteen. Vain korkeimman asteen vihityt tiesivät kaiken tietokunnastaan. Näin ollen oli monia ”vihittyjä”, jotka eivät koskaan yltäneet niiden alimpien asteiden yläpuolelle, joilla esoteriikka jäi esoteeriseksi. Näillä asteilla annetut symboliset tulkinnat tarjosivat tietoa korkeintaan jälleensyntymisestä ja korjuun laista, emotionaalimaailman ja mentaalimaailman olemassaolosta ja yksilön verhoista näissä maailmoissa.

³Tietokuntien kahden alimman asteen vihityt eivät saaneet selkeitä käsityksiä korkeammista maailmoista, niiden aineista ja luonteesta, ja sama koskee myös kreikkalaisiin mysteereihin vihittyjä.

⁴Vasta vaikeasti saavutettavalla kolmannella asteella vihityille annettiin jokseenkin yksityiskohtainen kuvaus edellä mainituista olosuhteista ja ilmiöistä. Tietoa ”magiasta”, mentaalienergian lakien soveltamisesta ja alempiin ainelajeihin vaikuttamisen menetelmistä, opetettiin vain korkeimmalla (seitsemännellä) asteella, jonka saavuttivat hyvin harvat vihityt, vain ne, jotka olivat saaneet planeettahierarkian hyväksynnän. Kuitenkin myös alempien asteiden vihityt saivat todistaa näihin kuuluvia kokeiluja.

⁵On siis syytä huomata, että pelkkä tosiasia, että joku oli esoteerisen tietokuntaan vihitty, ei välttämättä merkitse sitä, että hän oli erityisen perehtynyt esoteriikkaan. Jos ei ole tietoa vihityn saavuttamasta asteesta, on mahdotonta määrittää hänen esoteerisen tietonsa syvyyttä.

⁶Tietyt (planeettahierarkian) symbolit olivat yhteisiä monille eri tietokunnille, mutta lisäksi niillä oli eri aikakausina vallinneista myyteistä ja olemassaolon käsitystavoista peräisin olevat omat symbolinsa.

⁷Tiedon esittämistapojen eroavuudet johtuivat eri kansojen yleisistä käsityksistä eri aikoina, eri kehityksasteilla. Esimerkiksi oli mahdotonta puhua atomeista ja molekyyleistä, energioista, evoluutiosta jne. ihmisille, joilla ei ollut edellytyksiä käsittää, mitä näillä termeillä tarkoitetaan. Lisäksi opetus oli välitettävä sellaisessa muodossa, ettei se antanut mahdollisuutta väärinkäyttöön. Kaikille yhteinen mentaalijärjestelmä puuttui, koska kansat olivat tietämättömiä todellisuudesta. Käsitesekaannuksen välttämiseksi päätettiin, että kukaan ei saanut kuulua samanaikaisesti kahteen tietokuntaan. Poikkeus tästä säännöstä oli gnostilainen veljeskunta, jolla tosin oli oma terminologiansa, mutta joka oli tarkoitettu kaikille ”vihityille” yhteiseksi yhteisöksi ja joka salli jokaisen käyttää omaa symboliikkaansa.

⁸Tietokunnissa annettiin tosiasioita maailmoista 45–49, ihmisen verhoista ja verhotajunnoista. Oppi aineen involvoitumisesta ja involuutiosta korvattiin opilla ”hengen laskeutumisesta aineeseen”. Monadi-minä esitettiin kaikkitietävänä korkeammassa maailmoissa ja inkarnoituvana alempiin maailmoihin oppiakseen tuntemaan ne. (Mitään ei mainittu siitä, että korkeampi tajunta tietää kaiken alemmasta tajunnasta.) Itse asiassa kaikkien monadien on aloitettava tajunnankehityksensä alimmassa luomakunnassa ja työskenneltävä sieltä ylöspäin peräkkäisten korkeampien valtakuntien kautta.

⁹Esoteeristen tietokuntien vihityille annettiin tietoa todellisuudesta, jotta he eivät joutuisi teologian dogmien tai filosofian spekulatioiden uhreiksi. Heille annettiin visio olemassaolosta ja tietoa elämänlaeista, jotta he voisivat elää tarkoituksenmukaista elämää fyysisessä maailmassa,

palvelevaa elämää, joka automaattisesti kehitti kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt. Heitä opetettiin oivaltamaan sekä oma rajoittuneisuutensa että piilevät mahdollisuutensa. Heitä opetettiin hyväksymään vain se, minkä he itse ymmärsivät oikeaksi ja totuudeksi, olemaan hyväksymättä mitään auktoriteetteja (tai ”pyhiä kirjoituksia”), vaan kehittämään tervettä järkeään. Heitä opetettiin ”seisomaan omilla jaloillaan”, olemaan riippumattomina ulkoisesta avusta sekä fyysisessä että ylifyysisissä maailmoissa. Heille opetettiin, että he olivat potentiaalisia jumalia ja että he saivat ylitajuntansa kautta kaiken tarvitsemansa saavuttaakseen yhä korkeampia asteita, että itsetoteutuksen lain mukaan heidän pitäisi toteuttaa oma jumalallisuutensa ja että he myös kykenisivät siihen, vaatipa se kuinka paljon aikaa ja kuinka paljon työtä tahansa. He saivat tiedon toteuttaakseen fyysisen elämänsä tarkoituksen, eivät unelmoidakseen, kuvitellakseen ja teoretisoidakseen. Uskovia, joilla ei ollut kykyä käsittää, ei hyväksytty esoteerisiin tietokuntiin.

¹⁰Tämän päivän ihmiset ovat saaneet tiedon lahjaksi täysin riittävänä mentaalijärjestelmänä, jotta he tietäisivät, kuinka heidän tulisi elää, jotta he jossain tulevassa inkarnaatioissa voitaisiin hyväksyä oppilaiksi. Se riippuu täysin heistä itsestään, milloin tämä mahdollistuu. Palvelemalla ihmiskuntaa, evoluutiota ja ykseyttä he vastustavat valhetta ja vihaa, jolloin heistä tulee entistä etevämpiä elämänhallintaa edistävässä taidoissa, mikä on ainoa olennainen asia.

¹¹Esoteeristen tietokuntien vihkimysseremoniat stimuloivat aina jotakin verhokeskusta, jolloin vihityn kapasiteetti jossain tietyssä suhteessa kymmenkertaistui ja myös muut keskukset stimuloituivat lisääntyneeseen aktiivisuuteen. Rituaali ei ollut tyhjä seremonia, joksi se nykyisin on alennettu. Asianmukaisesti initiaattori (hierofantti) oli planeettahierarkian jäsen, ja hän saattoi luottaa siihen, että sen korkeammat edustajat vahvistivat omilla korkeammilla energioillaan hänen omia energioitaan, jolloin vihittävä koki voimakkaan stimulaation, joka vahvisti hänen kykyjään. Ketään ei voitu vastaanottaa mihinkään planeettahierarkian tietokuntaan ilman planeettahierarkian kolmannen departementin päällikön hyväksyntää. Kukaan ei ollut vaarassa jäädä huomiotta. Jokaisella on Augoeideensa, ja hän huolehtii siitä, että hänen suojattinsa saa palkintonsa, kun hän on hankkinut vaadittavat ominaisuudet, tasoittanut korjuutilinsä ja hän pätee planeettahierarkian työvälineeksi. Kukaan ei koskaan jättänyt hakemusta. Ne, jotka itse-riittoisuudessaan katsoivat olevansa valmiita ”taivasten valtakuntaan” ja yrittivät etuilla, jouduivat läpikäymään kokeita, jotka opettivat heille, ettei kukaan kaikista niistä, jotka uskovat olevansa kutsuttuja, ole kelvoinen tulemaan valituksi. Vihkimyksessä neofyytti sai myös oivaltaa, ettei hänellä ollut vaadittavaa kapasiteettia, vaan hän oli saanut ”kokea armon”, koska häntä tarvittiin johonkin tiettyyn tarkoitukseen ja koska otaksuttiin, että hän uusilla energioillaan kykenisi nopeasti puolustamaan uutta asemaansa.

¹²Tiedon esittämisessä muinaiset tietokunnat lähtivät perustamisajankohtana vallitsevista yleisistä käsitystavoista. Koska käsitystavat ovat nykyään täysin erilaisia, voidaan vanhojen muotoilujen katsoa olevan psykologisesti ja pedagogisesti nykyihmisille sopimattomia. Pitäisi olla helposti nähtävissä, että nämä tietokunnat olivat tarpeellisia. Teologit ovat aina osanneet ”likvidoida” harhaoppisia. Mutta suvaitsemattomuuden lisäksi tietokunnat olivat tarpeellisia myös muista syistä. Jos halutaan säilyttää sanojen merkitys (jonka tietämättömyys aina idiotisoi), tietoa on suojeltava väärintulkintoilta ja varattava se niille, jotka kykenevät käsittämään. Tämä on erityisen välttämätöntä, jos esitys on symbolinen, sillä aina kun omaan arvoselukykyynsä luottava parantumaton omahyväisyys (tavallista ylimielisyyttä) tarttuu symboliin, se tulee erehtymättä idiotisoimaan sen.

¹³Esoteerisia tietokuntia ei ole lakkautettu, mutta ne eivät ota vastaan uusia kokelaita, vaan ainoastaan niitä, jotka ovat edellisissä inkarnaatioissa kuuluneet niihin. Muinainen esoteerinen kirjallisuus, joka on läpikotaisin symbolista ja käsittämätöntä vihkiytymättömille, on nykyään sallittu osittain julkaistavaksi ja jopa tulkittavaksi (esimerkiksi Blavatskyn toimesta), mikä oli välttämätöntä, jotta aiemmin vihityt, joilla tieto oli piilevänä, voisivat muistaa uudelleen kerran hankkimansa tiedon olennaisen sisällön. Kenties he ovat ainoat, jotka ovat ”ymmärtäneet”, mitä

Blavatsky kirjoitti.

¹⁴Blavatsky antoi (teoksessaan *Salainen oppi*) ensimmäisenä selvityksen esoteerisissa tietokunnissa käytetyistä symboleista ja sanontatavoista antamatta kuitenkaan yksityiskohtia näiden symbolien tiedollisesta sisällöstä.

¹⁵Laurency on pyrkinyt poistamaan kaiken symboliikan esoteriikan esityksessään ja lähtenyt mahdollisuuksien mukaan luonnontieteiden käsitteistä ja termeistä. Koska matemaattinen nimistö on ainoa todella kansainvälinen, on sitä johdonmukaisesti käytetty.

¹⁶Humanismi on elämäkatsomus, jota julistettiin esoteerisissa tietokunnissa. Kukaan, joka ei itse soveltanut suvaitsevaisuuden periaatetta elämässään, ei voinut tulla vihityksi mihinkään sellaiseen tietokuntaan. Suvaitsevaisuus tarkoittaa sitä, että jokaisella on ehdoton oikeus omaan näkemykseensä kaikessa. ”Jokainen on oman viisautensa herra.” Hölmöllä on oikeus olla hölmö. Mutta hänellä ei ole minkäänlaista oikeutta tehdä itsestään auktoriteettia kenellekään muulle. Niin hän kuitenkin aina tekee. Ja siitä johtuu ihmiskunnan täydellinen harhautuneisuus todellisuuden ja elämän suhteen.

¹⁷Sana ”humanismi” on tietenkin menettänyt todellisen merkityksensä, kuten kaikki sanat, jotka päätyvät joukkojen sanavarastoon. Nykyään sana tarkoittaa jonkinlaista maallista humanismia, jolla useimmat demagogit rehentelevät, kun he Leninin jne. tapaan julistavat ”proletariaatin diktatuuria” ja toisinajattelijoiden murhaa.

1.4 Miksi tietokunnat olivat salaisia

¹Muinaisille tietokunnille oli tunnusomaista, että niiden olemassaolosta eivät tienneet ketkään muut kuin vihityt. Eikä yksikään vihitty todistanut tietokuntansa olemassaolosta. Bulwer-Lytton on esimerkki siitä, kuinka vaiteliaasti he saattoivat menetellä. *Zanoni*-teoksensa johdannossa hän teeskentelee kysyvänsä eräältä vanhojen kirjojen kauppiaalta, oliko hänellä jotain ruusuristiläisiä koskevaa teosta. Hän ei voinut kertoa olevansa itse vihitty. Mutta pelkästään tietokunnan nimen mainitsemisella oli outo vaikutus. Kaikenlaiset huijarit kiinnittivät huomionsa soinnukkaaseen nimitykseen ja katsoivat sopivaksi perustaa ruusuristiläisjärjestöjä.

²Kaikki, mitä tiede ja oppineet ovat sanoneet ja tulevat sanomaan esoteerisista tietokunnista, on ilmeistä valhetta. Yksikään vihitty ei ole voinut kertoa kenellekään ulkopuoliselle tai edes panna paperille opetettua paitsi symbolisessa, ulkopuolisille käsittämättömässä muodossa. Tietenkin on julkaistu opillisia teoksia siitä, mitä tietokunnissa opetettiin. Vähäisimmänkin pohdinnan olisi pitänyt kertoa noille oppineille, että jos se voitaisiin välittää siten, silloin se ei olisi enää esoteeriikkaa.

³Lundin yliopiston teologian professori Efraim Briem julkaisi kirjan *Mysterier och mysterieförbund* (”Mysterit ja mystiset seurukset”) Natur och Kultur -kustantamossa vuonna 1932. Se on 448 sivua käsittävä vankka tieteellinen teos, joka todistaa tunnollisesta tutkimusilosta. Hän oli perusteellisesti läpikäynyt kaiken saatavilla olevan historiallisen aineiston. On vain sääli, että tämä aineisto koostuu enimmäkseen siitä, mitä ihmiset uskoivat tietävänsä asioista, joista he eivät tienneet mitään. Kaikkina aikoina on ollut kirjailijoita, jotka ovat paljastaneet suurelle yleisölle kaikenlaisia salaisuuksia kaikesta kuulemastaan jaarittelusta, jolloin muistiinmerkitsejän mielikuvitus on parantanut niitä omilla lisäyksillään.

⁴Ainoa tarpeellinen huomautus siihen on, että ennen vuotta 1875 ei ollut sallittua julkaista mitään tosiasioita esoteerisista tietokunnista, ja että kaikki ennen tätä vuotta julkaistu kuuluu legendaan. Esimerkiksi mitään tosiasioita aidosta ruusuristiläisjärjestöstä ei ole julkistettu. On yhdentekevää, ovatko oppineet pystyneet poimimaan jotain okkulttisten lahkojen typeryyttävän sanavuolauden kautta. Mutta mitään todella esoteerista ei kuitenkaan ole koskaan vuotanut julkisuuteen. Planeettahierarkialla oli tehokkaat mahdollisuudet estää sellaiset asiat. Se, että on olemassa lukuisia ruusuristiläislahkoja, joista jokainen väittää olevansa alkuperäisen ainoa oikea perillinen, osoittaa vain, että eri lahkojen perustajat ovat joutuneet väärennösten uhreiksi. Ne, jotka vetoavat tällaisiin väärennöksiin luotettavina lähteinä ja pitävät niitä aitoina histori-

allisina asiakirjoina, eivät kuitenkaan osoita esoteerista oivalluskykyä.

⁵Planeettahierarkian salaiset tietokunnat olivat välttämättä salaisia, sillä kautta aikain ja vielä meidänkin aikanamme mustat ovat käyttäneet kaikkia mahdollisuuksia lisätäkseen tietämystään, erityisesti evoluution vastustamisen tarkoituksella. Esoteeristen tietokuntien hallussa oleva tieto pidettiin niin salassa, että vihittyjä opetettiin paitsi vaikenemaan, myös olemaan ajattelematta sitä muutoin kuin ennaltaehkäisevin varotoimenpitein, jottei musta loosi saisi sitä haltuunsa ja laajentaisi tietämystään. Kaikki vihityt ovat nimittäin mentaalimaailmassa oleskelevien mustien erityisen valvonnan alaisia, sellaisten yksilöiden, jotka ovat hankkineet mentaalisen objektiivisen tajunnan, sillä niin pitkälle mustat voivat päästä.

⁶Ne, jotka vihittiin esoteeriseen tietokuntaan ja jotka sen korkeammilla asteilla saivat esoteerista tietoa, saatettiin näiden ideoiden kautta yhteyteen planeettahierarkian kanssa. Jos joku noista vihityistä olisi saanut mielijohteen paljastaa jotakin siitä, mitä hänelle oli opetettu, niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, niin tämä olisi välittömästi planeettahierarkian tiedossa, ja hullu petturi olisi vapautettu tiedostaan niin perusteellisesti, että hän olisi unohtanut, että hänellä oli mitään petettävää. Esoteeriset tosiasiat, ideat, selviöt ovat mentaaliatomeja (mahdollisesti aivosolujen mentaalimolekyyleihin involvoituneita). 45-minä (mahdollisesti yksilön Augoeides) voi tarvittaessa poistaa ne ilman, että ihminen huomaa mitään. Mutta sellaista kiusausta ei olisi kuitenkaan koskaan ilmennyt, koska vihitty tiesi, että näin tehdessään hänelle ei annettaisi esoteerista tietoa tulevaisuuden inkarnaatioissa, niin kauan kuin tämä tieto oli esoteerista.

⁷Esoteeristen tietokuntien olemassaolo ei tullut koskaan joukkojen tietoon. Papisto varmasti aavisti, että sellaisia veljeskuntia täytyi olla olemassa, mutta käsitti ne luonnon tutkimukseen perehtyvänä ”oppineiden yhteisöinä”. Niihin sisäänpääsyyn liittyi myös monia vaatimuksia ja ehtoja, jotka toimivat pelotteena ansiottomille pyrkijöille

⁸Kristinuskon levitessä ja saatua lopulta vallan alkoivat myös toisinajattelijoiden vainot, jolloin tietokuntien jäseniä oli suojeltava mahdollisimman tehokkaasti. Vuoden 530 jälkeen yksikään esoteerikko ei esiintynyt julkisuudessa esoteerikkona. Salaiset tietokunnat elivät edelleen, mutta siitä lähtien todella salaisina järjestöinä. Paljastumisen riski oli suuri, ja vihittyjä odotti marttyyrikuolema (kristittyjen kidutus ja rovio), koska heidän uskottiin olevan liitossa paholaisen kanssa. Kukaan ulkopuolinen ei tiennyt edes tietokuntien olemassaolosta. Aikamme historioitsijoille niitä ei ole koskaan ollut olemassa.

⁹Se, kuinka tehokkaasti kirkko valvoi sitä, etteivät ”harhaopit” pääsisi leviämään, käy parhaiten ilmi siitä tosiasiasta, että vielä 1700-luvulla Saint Germain joutui kehottamaan toisinajattelijoina perustamaan salaisia veljeskuntia, joissa he voisivat ”ajatella vapaasti” rauhassa teologiselta vainolta ja vallitsevilta vapaan ajattelun ja sananvapauden kielloilta. Näillä veljeskunnilla oli vain tämä tarkoitus, eikä niitä pidä sekoittaa siihen Ruusuristiläisveljeskuntaan, jonka johtajana hän toimi kaikissa inkarnaatioissaan. Näissä ”seuralaisveljeskunnissa” opetettu muistutti joissakin suhteissa vain etäisesti esoteriikkaa. Niillä ei ollut esoteerista tietoa, vaikka jotkut niistä uskoivat omanneensa sitä. Useimmat niistä onkin lakkautettu teologisen tyrannian päätyttyä, kiitos luonnontieteellisen tutkimuksen, joka kumosi juutalaisen maailmankuvan (nk. jumalan sanan) järjettömyydet.

¹⁰Kun sitten liberalismien aatteiden vaikutuksen alaisena toteutettiin sananvapaus, kutsuivat kirkon dogmeja vastustavat itseään ”vapaa-ajattelijoina”. Heitä pidettiin yleisesti ”jumalattomina” ja heidät rinnastettiin rikollisiin. Ateistia voitiin epäillä mistä tahansa, mikä on osoitus kristittyjen arvostelukyvyn puutteesta.

¹¹Koska esoteriikan on nykyään sallittu tulla yleiseksi omaisuudeksi, on esoteeristen tietokuntien alkuperäinen tarkoitus menettänyt merkityksensä. Ainoastaan sellaisissa diktatuurivaltioissa, joissa sananvapaus on kielletty, on salaisille tietokunnille edelleen oikeutuksensa, niin salaisille, ettei kukaan ulkopuolinen edes aavista niiden olemassaoloa. Sellaisissa tapauksissa lisäturvaa tarjoaa muinainen sääntö, jonka mukaan vain saman asteen jäsenet tuntevat toisensa, joskus eivät sitäkään, jos kokouksissa kaikki ovat naamioituneita.

¹²Se, että tällaisia toimenpiteitä on pidetty välttämättöminä, osoittaa ihmiskunnan alhaisen kehitystason; voisimme yhtä hyvin sanoa, että se on barbaariste. Nykyään ihmiset ylpeilevät kulttuurilla ja luulevat saavuttaneensa pitkälle barbaarisuuden yläpuolelle. Se on kuitenkin suuri illuusio. Kulttuurin edellytyksenä on universaalinen veljeys, ja on selvää, että meillä on vielä pitkä matka edessämme, ennen kuin olemme siellä. Teknologiaan perustuva sivilisaatio sopii varsin hyvin yhteen barbarismin kanssa, minkä meidän vuosisatamme on tehnyt selväksi kaikille vähänkin arvostelukykyä omaaville.

¹³Kun tiedetään, että kiihkomielisyys hävittää järjestelmällisesti kaiken, mitä se ei hyväksy, on planeettahierarkia jo viidenkymmenentuhannen vuoden ajan kerännyt olennaisia asioita ihmiskunnan historiasta luoksepääsemättömään museoonsa. Siellä säilytetään myös tietokuntien symboliset kirjoitukset. Tässä museossa voivat vierailla vain kausaaliminät, jotka ovat hankkineet objektiivisen kausaalitajunnan. Siitä on hyvin huolehdittu, etteivät barbaarit saa tilaisuutta sen tuhoamiseen Aleksandrian kirjaston tapaan.

1.5 Oppilaat

¹1700-luvun lopulla ja 1800-luvun alussa ilmestyi useita okkulttisia aiheita käsitteleviä romaaneja. Muutamat näistä kirjoista olivat esoteerista tietoa omaavien kirjoittamia. Useimmat muut teokset todistavat siitä, että niiden kirjailijat olivat kerran olleet vihittyjä, mutta eivät olleet saaneet tilaisuutta opiskella tietoa uudelleen. Heidän kirjoissaan eri tavoin esiintyvät epä-määräiset muistot osoittivat kuitenkin vihityille, että tieto oli olemassa heidän alitajunnassaan, vaikkakin hyvin epätäydellisesti uudelleen muistettuna.

²On monia, jotka eivät uudessa inkarnaatiossaan onnistu saavuttamaan piilevää kehitystasoaan. Tähän voi olla monia syitä. Yleensä se riippuu huonosta kylvöstä, joka suositellaan korjattavaksi tulevaisuuden tarkoituksenmukaisemman kehityksen helpottamiseksi. Voi myös olla, että jotain tiettyä ominaisuutta tai kykyä on erityisesti kehitettävä, mikä tekee yksipuolisen erikoistumisen välttämättömäksi. Kenties on annettava tietty panos, joka tehdään parhaiten, jos yksinomaan ihmiskunnan hyvinvointi ja edut huomioidaan.

³Voidaan olettaa, että kaikki, jotka ovat kerran olleet jonkin (huom! essentiaaliminän perustaman) tietokunnan vihittyjä, ovat saavuttaneet kulttuuriasteen ja ovat jonkin planeettahierarkian jäsenen oppilaita. Tämä ei lainkaan tarkoita, että heidän tarvitsee olla tietoisia siitä nykyisessä inkarnaatiossaan. Useimmiten he eivät ole. Franklin Roosevelt, Winston Churchill tai Dag Hammarskjöld eivät tienneet olevansa oppilaita.

⁴Ainoastaan kausaaliminät voivat muistaa uudelleen esoteerisen tietonsa uudessa inkarnaatiossa. Mentaaliminän, joka on kerran ollut jonkun planeettahierarkian jäsenen oppilas, ei välttämättä tiedä sitä lainkaan uusissa inkarnaatiooverhoissaan. Saatuaan yhteyden esoteriikkaan hän ymmärtää välittömästi kaiken sen, minkä hän oli kerran ymmärtänyt esoteriikasta. Mutta tämän uudelleenmuistamisen ei suinkaan tarvitse merkitä sitä, että hän oivaltaa olleensa kerran oppilas ja kuuluvansa edelleen oppilaana tiettyyn departementtiin. Riippuu monista eri tekijöistä, kuinka monta inkarnaatiota hän saa vielä kokea tietämättä oppilaisuudestaan ja vailla mielenkiintoa tai ajatusta tutkia esoteerista näkemystä. On toivottavaa, ettei tällä huomautuksella ole sellaista vaikutusta, että esoteriikasta kiinnostuneet kuvittelevat olevansa oppilaita. Viisas on se, joka oppii erottamaan, mitä hän tietää ja mitä hän ei tiedä.

⁵Kadonnut tieto on kadonnut todellisuus, koska yksilö ei enää etsi, ei enää löydä, ei enää havaitse, ei enää näe menettämänsä. Goethen sanonta, jonka mukaan näkee vain sen, minkä jo tietää, on monessa suhteessa totta.

⁶Ihminen on ”löytänyt sielunsa uudelleen”, kun hän on hyväksynyt sen olemassaolon ainoana kestävästä työhypoteesista. Ilman sitä hän ei koskaan hanki kausaalitajuntaa. Aavistus on minän vaistomainen etsintävalaisin tietämättömyyden yössä.

⁷Nykyaikainen filosofia pyrkii luopumaan kaikista fyysisen todellisuuden ymmärtämistä koskevista vaatimuksista, ja on olemassa vaara, että ihmiskunta tekee niin myös ylifyysisen

todellisuuden suhteen. Ei ehkä kovin ihmeellistä, että vakavasti otettavat etsijät kääntyvät intialaisen joogafilosofian puoleen, joka vakuuttaa ylifyysisen todellisuuden olemassaolon.

1.6 Kreikkalaiset mysteerit

¹Poseidonin vuonna 956 eaa. tapahtuneen uppoamisen jälkeen viidennen juurirodun neljännen alarodun jälkeläiset alkoivat vaelttaa muinaiseen Kreikkaan, jonka katastrofit tuhosivat. He rakensivat pääkaupunkinsa vuonna 8000 eaa. lähelle myöhempää Ateenaa. (Nykyinen Ateena rakennettiin noin vuonna 1000 eaa., Parthenon vuonna 480 eaa.)

²Tälle lahjakkaalle kansalle, jolla oli realistinen asenne elämään, tuli maailmanopettaja (planeettahierarkian toisen departementin johtaja) Orfeus, noin 7000 vuotta eaa. ja perusti niin kutsutut orfiset mysteerit. Niissä oli kaksi astetta: alemmat tai vähäisemmät mysteerit ja korkeammat tai suuremmat mysteerit. Nämä olivat kreikkalaisia niin kutsuttuja mysteerinäytelmiä, yleistajuisessa muodossa esitettyjä symbolisia dramaattisia esityksiä yksinkertaisimmista esoteerisista tosiasioista, jotka välitettiin hyvin tiukasti noudatetun salassapitovelvollisuuden alaisina. Alemmissa mysteereissä vihityille opetettiin kuoleman jälkeisestä tilasta ”kuolleiden valtakunnassa” (emotionaalimaailmasta) ja korkeammassa mysteereissä ”taivaan valtakunnasta” (mentaalimaailmasta). Heille annettiin opetetusta myös sielun olemassaolosta, uudelleensyntymisestä sekä kylvön ja korjuun laista. Heidät vapautettiin kuolemanpelosta.

³Se, että Platon oli sekä orfisten mysteereiden että pythagoralaisen esoteerisen tietokunnan vihitty, näyttää olevan ristiriidassa sen tiedon kanssa, jonka mukaan kukaan ei saanut kuulua kahteen järjestöön. Mutta mysteerien ja tietokuntien välillä oli hyvin suuri ero, eikä niitä pidä sekoittaa toisiinsa. Vaikka mysteerit olivat ”salaisia” ja niissä opetetun tiedon paljastaminen oli kuoleman uhalla kielletty, oli niissä opetettu tieto äärimmäisen alkeellista ja myös jokaiselle nuhteettomalle, vapaalle kansalaiselle kuuluva oikeus, joten suuri osa väestöstä oli vihittyjä. Mysteerien vihityille ei opetettu mitään elämän tarkoituksesta ja päämäärästä, tajunnankehityksestä, mentaalista korkeammista maailmoista, monadista, triadista, kausaalistumisesta jne. Mysteerit oli tarkoitettu kansalle, tietokunnat eliitille, niille, jotka olivat saavuttaneet emotionaalisen vetovoiman asteen. Vasta Pytagoras (700 eaa.) antoi kreikkalaisille täysin kehitetyn kaikki asteet sisältävän tietokunnan.

⁴Mysteerit rappeutuivat, kun vihkimyksen kelpoisuusvaatimuksia jatkuvasti alennettiin. Asiat menivät niin pitkälle, että vihkimättömiä pidettiin alempana yhteiskuntaluokkana. Rappeutuneisuudessaan mysteereistä tuli lopulta keino mystagogeille pitää otteensa joukoista, ja ”hierofanteista” tuli ”illusionisteja”.

1.7 Pytagoras

¹Pythagoralainen järjestö oli esoteerinen tietokunta, mikä tarkoittaa sitä, että siellä opetettu ei tullut koskaan ulkopuolisten tietoon. Siksi se, mitä nykyiset filosofian historian oppikirjat kertovat tietokunnasta, on virheellistä. Joihinkin eksoteerisiin asioihin, jotka Aristoteles mainitsee hänelle ominaisella tavallaan itselleen sopivista asioista, on myös suhtauduttava varauksella.

²Pytagoras perusti pienen siirtokunnan Taorminan kaupungin ulkopuolelle Sisiliassa, ja sinne hän pystytti veljeskunnan rakennukset. Myöhemmin tavalliseen tapaansa helposti kiihtyvä väkijoukko tuhosi täysin myös nämä rakennukset ja Pytagoras murhattiin. Tästä kaikesta historioitsijat eivät tiedä mitään. Tämä on tyypillistä kaikenlaiselle historialle ja erityisesti filosofian historialle. Kaikki, mitä niissä sanotaan ajasta ennen sofisteja, on muutamista irrallisista tosiasioista tehtyä mielikuvitusrakennelmaa.

³Pytagoras kutsui siirtokuntaansa Krotonaksi, vaikka Italian etelärannikolla Tarantonlahdella sijaitsi Kroton-niminen kaupunki (nykyisin Crotone). Pytagorasta koskevissa eksoteerisissa legendoissa nämä kaksi paikkaa on yleensä sekoitettu toisiinsa.

⁴Olisi syytä pohtia, miksi kaikki esoteerinen sekoitetaan niin helposti eksoteerisiin asioihin, ja näin tehdään aina näennäisen merkityksettömiin yksityiskohtiin asti. Joka tapauksessa pitäisi

tiedon tästä hillitä arkeologeja ja muunlaisia historioitsijoita vetämästä hätköityjä johtopäätöksiä heidän törmätessä löytöihin.

⁵Esoteerisilla tietokunnilla oli erittäin hyvät syyt tehdä kaikkensa mahdollisten sekaannusten välttämiseksi. Myös tämä kertoo meille jotain siitä ihmiskunnasta, jolta kaikkea järkevää ja jaloa piti kaikin keinoin suojella.

1.8 Gnostiikka, alkemia, jooga

¹Gnostilainen veljeskunta perustettiin Aleksandriassa noin vuonna 300 eaa. Kvasignostikot ilmestyivät toisella vuosisadalla jaa. ja jakautuivat lopulta 70 eri lahkoksi, jotka julistivat toisensa pannaan. Heidän kirjoituksensa olivat pääasiassa noin 50 kvasignostista evankeliumia (joista neljä sisällytettiin uudelleenkirjoittamisen jälkeen Uuteen testamenttiin). Tätä kvasignostilaisuutta (nämä muut evankeliumit) uskonnonhistorioitsijat kutsuvat gnostilaisuudeksi, joka on jotain täysin muuta kuin gnostiikaksi nimitetty tieto, joka on jäänyt esoteeriseksi.

²Evankeliumien syntyä on kuvattu muissa Laurencyn teoksissa. Tässä yhteydessä on vain lyhyesti mainittava, että ne olivat nykyisen aikakauden ensimmäisellä vuosisadalla noin viidenkymmenen Aleksandriassa oleskelevan gnostikon kirjoittamia. He yrittivät kansantajuistaa gnostisia symboleja sallitun puitteissa. Yleisen harhautumisen, skeptisyyden, taikauskon ja laittomuuden aikoina he halusivat herättää ihmisissä rohkeutta ja luottamusta, antaa kannustavan esimerkin vanhurskautta ”kaipaaville ja janoaville”. Heidän kertomuksensa ovat vain näennäisesti historiallisia. Vain esoteerikko voi tulkita nämä evankeliumit oikein, oivaltaa, mitä niiden oikeastaan oli tarkoitus opettaa. Jumalan poika Christoksen valinta symboliksi ei ehkä ollut kovin onnekas. Mutta dramaattisen kertomuksen järkyttävällä tragedialla oli tarkoitus herättää ihmiset harkitsemaan ja antaa orjuutetuille rohkeutta ja toivoa.

³Esoteerikko löytää kertomuksesta viittauksen viiteen ensimmäiseen niin kutsuttuun vihkimykseen ja välttämättömyyteen hankkia kaksitoista essentiaalista ominaisuutta (esitettynä vääristellyssä legendassa Herakleen kahdestatoista urotyöstä).

⁴Essealaisten veljeskuntaa, juutalaisten salaista tietokuntaa (myös ”profeettakouluksi” kutsuttua), ei ole perustanut kukaan planeettahierarkian jäsen, eikä se myöskään ole saanut mitään tosiasioita planeettahierarkialta. Se on aina hylännyt tai vääristellyt sen, mitä vihityt planeettahierarkian tietokunnissa opettivat. Se murhasi essentiaaliminän Jeshun, joka oli planeettahierarkian toisen departementin oppilas.

⁵Keskiajan alkemistit eivät olleet ”kullantekijöitä”. Mutta kuten aina, erilaiset huijarit ja petkuttajat käyttivät hyväkseen vihittyjen symbolista kieltä. Kirkon kiihkoilun ja vainoharhaisuuden vuoksi esoteerikkojen oli keksittävä fraseologia, jonka oli määrä johtaa kristityt barbaarit harhaan.

⁶Niinpä alkemistit etsivät kolmea kemiallista peruselementtiä ”maasta, vedestä ja ilmasta”. Jos alkemisti löysi nämä, hän saattoi ”viisasten kiven” avulla muuttaa lyijyn kullaksi. Käsitettävälle kielelle käännettynä tämä tarkoitti: maa = fyysiset verhot, vesi = emotionaaliverho, ilma = mentaaliverho. Kun nämä verhot olivat integroituneet, viisaus kykeni siirtämään monadin ensitriadista toistriadin.

⁷Oppineille on kuvaavaa, että he uskovat kaikkietävyyyteensä niin paljon, että nykyaikaisissa tietosanakirjoissa tietämättömyys jatkaa sellaisten asioiden pilkkaamista, joita se ei ole koskaan ymmärtänyt.

⁸Upanishadeja ja muuta vedakirjallisuutta voivat tulkita oikein vain kausaaliminät ja korkeammat minät. Kyseiset teokset olivat pääosin essentiaaliminuukusten (46-minuukusten) laatimia atlanttisella aikakaudella, jolloin planeettahierarkia oivalsi esoteeristen tietokuntien perustamisen välttämättömyyden, koska siihen saakka julkista tietoa tulkittiin väärin ja käytettiin väärin ihmisten harhaanjohtamisen tarkoituksella.

⁹Se, mitä intialaiset joogit ovat selvänäköisyytensä avulla pystyneet tutkimaan, ei ulotu emotionaalimaailman ja emotionaalitajunnan mahdollisuuksia pidemmälle. Kaikki sitä pidemmälle

menevä on spekulatiota. Lisättäköön tähän vielä, että joogit pitivät oppimansa salassa ja opettivat sitä muutamille valituille oppilaille mitä tiukimman vaitiololupauksen alla. Tätä oppia pidettiin ”pyhänä”, eikä siitä saanut edes mainita ennen nykyaikaa. Vedanta-filosofiasta löytyvät esoteeriset tosiasiat eivät sisällä mitään merkityksellisempää kuin mitä opetettiin kreikkalaisissa mysteereissä tai mitä opetettiin tietokuntien alemmilla asteilla.

1.9 Ruusuristiläiset

¹Bulwer-Lyttonin romaanissa *Zanoni* on kohta, jota moni lukija on ihmetellyt. Siinä sanotaan, että ”Damaskuksen arabit opettivat vuonna 1378 eräälle vaeltavalle saksalaiselle ne salaisuudet, jotka johtivat ruusuristiläisjärjestön perustamiseen”. On itsestään selvää, että kirjailija, joka itse oli kyseisen tietokunnan jäsen, ei voinut paljastaa mitään perustajan henkilöllisyydestä eikä tietokunnan synnystä. Mutta on ihmeteltävä tätä vimmaa, jossa tarkoituksella verhotaan kaikki tietokuntaa koskeva myötäilemällä tarpeettomasti sen alkuperäislegendaa. Perustaja oli 46-minä, planeettahierarkian jäsen, eikä hänen tarvinnut oppia mitään ”Damaskuksen arabeilta” tai keneltäkään muulta fyysisessä maailmassa olevalta. Ennemmin tai myöhemmin tietokunnan perustaja oli velvollinen näyttäytymään. Ja kun tiedetään, miten totuuden viholliset yrittävät nuuskia selville kaikki legendat saattaakseen kaikki suuret epäilyksen alaiseksi, ei pitäisi myötävaikuttaa vääriellä ”tiedoilla”. Toinen asia on sitten se, että vihkiytymättömät eivät voi koskaan ymmärtää, kuinka voidaan tietää jotain oppimatta sitä muilta ihmisiltä. Siirtämällä tiedon lähdettä mahdollisimman kauas ajassa taaksepäin ei kuitenkaan ole selitetty tiedon alkuperää.

²Ruusuristiläisveljeskuntaa ympäröivälle täydelliselle salaperäisyydelle (teologisesta vihasta, suvaitsemattomuudesta ja kirkon vainoharhaisuudesta johtuen) oli tunnusomaista, että kaikki vihityt olivat henkilökohtaisessa suhteessa tietokunnan päällikköön, mutta kukaan heistä ei tiennyt, ketkä muut olivat vihittyjä. Kukaan ulkopuolinen ei edes tiennyt tietokunnan olemassaolosta, ennen kuin Saint Germain salli julkaista ruusuristiläisten symbolit. Sen jälkeen huijareilla oli kuitenkin jotain, jolla mahtailla ja idiotisoida ihmisiä. Vihkimyksen yhteydessä neofyytin oli annettava yksinkertainen vaitiololupaus ilman valaa kauhistuttavan rangaistuksen uhalla. Eikä yksikään vihitty lausunut koskaan sanaakaan veljeskunnasta tai kirjoittanut mitään käsikirjoitukseen. Kaikki kirjoitukset, joiden väitetään olevan tällaisia käsikirjoituksia, ovat ilmeisiä väärennöksiä. Vihityt saivat lainata yhtä niistä kolmesta Saint Germainin laatimasta alkuperäisestä käsikirjoituksesta, ja heidän asteensa määräytyivät siitä, miten hyvin he käsittivät. Mainittuja kolmea käsikirjoitusta ei ole koskaan julkistettu, vaan ne ovat edelleen tuntemattomia. On epävarmaa, salliiko tietokunnan päällikkö niitä koskaan julkaistavaksi. Bulwer-Lytton oli oikeassa sanoessaan *Zanoni*-teoksessaan, että ruusuristiläiset olivat kaikista salaisista tietokunnista hiljaisiin.

³Cagliostro oli Saint Germainin oppilas, jonka hän oli vihkinyt ruusuristiläisveljeskunnan korkeimpaan asteeseen. Cagliostro oli Paracelsuksen reinkarnaatio ja kausaaliminä, mutta hän ei ollut tietoinen piilevästä asemastaan ennen kuin hänellä oli tilaisuus olla kausaalisesti tietoinen uusissa aivoissaan. Tieto on muistettava uudelleen uudistuneen kosketuksen kautta vanhaan tietoon. Tämä antaa kausaaliminälle tilaisuuden kyllästyä itse aivonsa kausaali-ideoilla (mentaalitomeilla). Tämä on työ, joka ”aivojen” on tehtävä itse.

⁴Myös Goethe oli ruusuristiläisveljeskunnan vihitty, mutta hän ei päässyt korkeammille asteille (koska hän oli liian emotionaalinen). Hänen Cagliostroa koskevat lausuntonsa todistavat tämän. Koska alempien asteiden vihityt eivät tunteneet korkeampien asteiden vihittyjä, oli sellainen virhe ymmärrettävä. Hyökkäämällä Cagliostroa vastaan Goethe osoitti rajallisuutensa ja teki samalla kaksi vakavaa virhettä: hän uskoi juoruihin ja muiden ihmisten mielipiteisiin ja tuomitsi. Siten hän esti oman etenemisensä tiellä. Se, että Goethe kuitenkin kiinnostui ”pahamaineisesta huijarista”, osoittaa, että hänellä oli ”aavistus” siitä, että hänessä oli jotain ”mystilistä”. On kuvaavaa, ettei planeettahierarkia koskaan tee mitään puolustaakseen välineitään mustien herjauksilta. He eivät liikauttaneet sormeakaan kumotakseen Rosencreutzia, Baconia

tai Saint Germainia ympäröiviä legendoja. On turha kumota sellaista, johon ihmiset haluavat uskoa. Ja mitä väliä sillä on? Jos ihmiset eivät ole tarpeeksi järkeviä nähdäkseen tyhmyyksien läpi, he eivät myöskään kykene ymmärtämään totuutta. Kehityksessä tulee joku päivä, jolloin lapset aikuistuvat. Tieto todellisuudesta on niitä varten, jotka kykenevät käsittämään ja ymmärtämään sen. Jos totuus annetaan ennen aikaisesti muille, se muuttuu joka tapauksessa vain erilaisiksi taikauskoiksi.

⁵Myöskään Lessing ei saavuttanut korkeampia asteita, mikä käy ilmi hänen lausunnostaan, jonka mukaan hän todetessaan olemaan kykenemätön ymmärtämään symboleja luopui vapaaehtoisesti yrityksestä ymmärtää niitä ja jätti asian mieluummin jumalan huoleksi.

⁶Goethe ja monet muut vihittiin, koska he olivat saavuttaneet humaniteettiasteen perspektiivitajunnan ja koska he saamallaan tiedolla kykenivät antamaan sen panoksen kehitykseen, jonka he todella antoivat, panoksen, jota ei ole vielä arvostettu täysimääräisesti ja jonka voivat ymmärtää vain humaniteettiasteen saavuttaneet.

⁷Monet ovat hämmästellleet sitä, että Lessingin, Herderin ja Goethen kaltaiset ruusuristiläiset eivät arvostaneet toisiaan ja jopa arvostelivat jyrkästi toistensa teoksia. Tähän on useita syitä. Ensinnäkään he eivät saavuttaneet korkeampia asteita. Toiseksi pelkkä pinnallinen, teoreettinen tieto ei anna merkittävää ymmärtämystä ”ideoiden” yksilölliselle muotoilulle. Kolmanneksi heidän käsityksensä siitä, mitä pitäisi kirjoittaa ja kuinka se pitäisi ilmaista olivat liian erilaisia. Ei ole helppoa kultivoida barbaareja, ja mielipiteet siitä, miten tämä pitäisi tehdä, eroavat lähes aina jyrkästi toisistaan. Heidän välisensä veljeydentunne ei myöskään ollut erityisen voimakas, ja heidän herkkyytensä sille, minkä he kokivat henkilökohtaisen riippumattomuutensa loukkauksina, oli voimakasta ulkoisten paineiden ja yleisen vastustuksen kiihottamana. Muuten voisi ajatella, että heidän lähes täydellinen eristäytyneisyyden tunteensa olisi vaikuttanut enemmän yhdistävästi. Heidän saamansa tieto oli vapauttanut heidät vallitsevista alkukantaisista idiologioista, mutta se ei yhdistänyt heitä muotoiltuun yhteiseen elämänkatsomukseen.

⁸”Vapaus, veljeys ja tasa-arvo” oli alun perin ruusuristiläisen veljeskunnan jäsenten tunnuskause, ja sillä oli heille toinen merkitys kuin elämäntietämättömyyden sille antama merkitys.

⁹”Vapaus” merkitsi ”oikeiden ihmissuhteiden ymmärtämystä, ihmissuhteiden, jotka olivat vapaasti sovellettuja, halukkaasti huolehdittavaksi otettuja ja joihin liittyi selkeä oivallus vastuusta.

¹⁰”Tasa-arvo” tarkoitti sitä, että kaikki olivat kerran siirtyneet eläinkunnasta ihmiskuntaan ja että kaikki tulevat kerran saavuttamaan seuraavan korkeamman valtakunnan, mikä ei suinkaan tarkoita läpikäytävien eri kehitysasteiden peruuttamista.

¹¹”Veljeys” perustui oivallukseen kaikkien jumalallisesta alkuperästä (osallisuudesta kosmiseen kokonaistajuntaan).

1.10 ”Seuralaisveljeskunnat”

¹”Seuralaisveljeskunnat”, jotka perustettiin 1700-luvulla Saint Germainin aloitteesta, eivät millään tavoin vastanneet aiempia esoteerisia tietokuntia. Saint Germain, planeettahierarkian seitsemännen departementin edustaja, rituaalisen magian mestari, hyödynsi niitä tähtienvälisiä energioita, jotka vuodesta 1675 lähtien alkoivat tunkeutua planeettamme mentaalimaailmaan ja ovat siten mahdollistaneet seremoniallisuuden ymmärtämisen niille, joilla on seitsemäs departementti jossakin verhoistaan.

²Seitsemännen departementin aiempien aikakausien kauan sitten laaditut rituaalit syvällisine symbolijärjestelmineen otettiin uudelleen käyttöön. Alkuperäistä rituaalia muuttivat usein touhukat veljeskunnan mestarit, mikä on väistämätön ilmiö ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella.

³Kaikki vihityt olivat ”veljiä”. Hyväksytyksi tuleminen edellytyksenä oli tietenkin sellainen kulttuurin taso, jota voitiin kohtuudella vaatia yhteiskunnassa ja ympäristössä, joka tunsu tarvetta ”vapaan ajattelun” mahdollisuudelle ja jossa oli aiempaa ymmärtämystä sille, mitä vapaudella,

tasa-arvolla ja veljeydellä tarkoitettiin. Vapaus kaikkien yhtäläisen oikeuden (ei oikeuksien) rajoissa. Tasa-arvo: etuoikeuksien poistaminen, ihmisten arviointi heidän pätevyytensä perusteella. Veljeys: kaiken elämän ykseys. Se, että tämä oivallus katosi demokratian läpimurron myötä, osoittaa vain inkarnoituvien klaanien kehitysasteen. Valtavat psykologiset auktoriteetit uskoivat, että kyky ja ymmärtämisen mahdollisuus olivat kaikilla yhtä suuret ja vain koulutuskysymys.

⁴1800-luvulla vaatimuksia vähitellen alennettiin, joten nykyään tunnuslause näyttää pätevän samalla asteella oleviin veljiin.

1.11 Tietokuntien sulkeminen ja esoteriikan julkaiseminen

¹Vuonna 1875 esoteeriset tietokunnat suljettiin lopullisesti, joten ketään ei enää tuon vuoden jälkeen vihitty mihinkään sellaiseen tietokuntaan. Niitä ei enää tarvita, koska tietyt esoteerisen tiedon osat on sallittu julkaistavaksi vuodesta 1875 alkaen. 1800-luvulla olivat niin kutsutut koulutetut ihmiset riittävän edistyneitä käsittämään, joskaan eivät vielä ymmärtämään esoteriikkaa. Sen tähden se voitiin julkaista. Niin monia tosiasioita voitiin antaa, että ihmisillä oli mahdollisuus oivaltaa elämän tarkoitus ja päämäärä. Tämä on olennainen asia. Sillä ihmiskunnan henkiset johtajat olivat siinä määrin harhauttaneet ihmiskunnan, ettei sen ollut mahdollista löytää tietään ulos kaikkien keskenään ristiriitaisten ideologioiden labyrintista. Valitettava piirre esoteriikan julkaisemisessa oli se, että sitä julistettiin niin epä-älyllisellä tavalla, että ihmiset saivat sen käsityksen, että kyse oli jostain uudesta fiktiivisestä ideologiasta eikä todellisesta todellisuustiedosta.

²Harhauttavaa oli myös se, että uusi julistus esitettiin täysin yhdenmukaisena vanhoissa esoteerisissa tietokunnissa opetetun kanssa. Tämä on väärin. Kestää hyvin kauan, ennen kuin vanhoissa tietokunnissa opetettu julkistetaan, koska se on tietoa, jota voitiin käyttää väärin. Valtaa antavaa tietoa ei anneta julkisuuteen, vaan vain niin paljon tosiasioita kuin tarvitaan, jotta ihmiset ymmärtäisivät olemassaolon tarkoituksen ja päämäärän. Kaikki muu jää esoteeriseksi.

³Tieto, joka annettiin tietokunnan kolmella alimmalla asteella, on sallittu julkaistavaksi, ja symbolit on saatettu mentaalitajunnan ulottuville. Neljällä korkeammalla asteella opetettu tieto jää esoteeriseksi ja symboliseksi ja se välitetään vain planeettahierarkian oppilaille. Ja näin on siksi, että ihmiskunta ei ole saavuttanut vaadittavaa kehitystasoa, vaan osaksi ymmärtää tiedon väärin, osaksi vääristelee ja väärinkäyttää sitä. Jo nyt on syntynyt suuri määrä okkulttisia lahkouksia, jotka vääristelevät tähän asti julkistettua tietoa. Nämä lahkot yrittävät huijauksella luoda uusia salaisuuksia siitä, mikä on jo tulkittu ja selvitetty, johdattaen näin harhaan niitä, joita mysteeri houkuttelee uskomaan ”vihittyjen” vakuuttelut siitä, että heidät vihitään ”salaiseen tietoon”; toisin sanoen puhdasta petosta. Tällaiset huijarit onnistuvat aina. Julkistettu tieto tapetaan hiljaisuudella, ja huijarit käyttävät sitä hyväkseen omiin tarkoituksiinsa.

⁴Esoteriikka tulee aina olemaan työhypoteesi, koska lopulliset todisteet esoteerisen tiedon yhdenmukaisuudelle todellisuuden kanssa (ja ne löytyvät liikeaspektista) eivät saa koskaan tulla eksoteerisiksi. Kun päätettiin, että esoteeriset tosiasiat voitaisiin sallia eksoteerisiksi, planeettahierarkia laati erityisen suunnitelman sille, mitä voitaisiin vähitellen julkistaa, ja määrittä myös eksoteerisen tiedon lopulliset rajat. Tietämättömät, yleensä myös aggressiiviset yksilöt kysyvät halveksivasti: ”Miksi tämä julkistettu esoteerinen tieto on pidettävä salassa? Sitä voi tuskin väärinkäyttää, ei ainakaan millään vaarallisella tavalla?”. Tarvittiin Hitler ja Stalin opettamaan ihmiset oivaltamaan, että kaikkea valtaa antavaa tietoa väärinkäytetään ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla. Ihmiset olivat siinä määrin idiotisoituja kaikkien tasa-arvoisuutta ja ihmiskunnan jaloutta koskevalla pötypuheella, että heidän oli mahdotonta käsittää, että todellinen tieto todellisuudesta on ollut salaista ja että sen täytyy jäädä salaiseksi. Se, mitä ihmisille annetaan tiedoksi, on sellaista, jota ei voi suoraan väärinkäyttää kaikkien vahingoksi. Koska mikään ei miellyttäisi hierarkiaa enempää kuin mahdollisuus jakaa tietonsa ihmiskunnan kanssa, pitäisi ehkä kyetä käsittämään, että hierarkia ei ole tämän esteenä. Nyt esoteerinen tieto on yleisön saatavilla. Kuinka moni välittää siitä, kuinka moni vaivautuu tutkimaan sitä? Ihmiset

ovat juuttuneet tunneajattelun illuusioihin ja vaalimiinsa fiktiojärjestelmiin. He eivät ole kyenneet oivaltamaan edes näiden kahden väistämättömän tosiasian totuutta: uudelleensyntyminen (reinkarnaatio) ja siihen liittyvä syyn ja seurauksen laki

1.12 Kvasiokkultismi

¹Sekoittamalla vanhat esoteeriset tietokunnat nykyaikaisiin okkulttisiin yhteisöihin tehdään suuri virhe. Tietokunnat suljettiin lopullisesti vuonna 1875. Okkulttisia lahkoja on aina ollut olemassa, mutta niitä perustettiin yhä enemmän vuoden 1875 jälkeen; niiden toiminta on suurelta osin ihmisten harhaanjohtamista, ja viimeisimmät niistä on usein perustettu puhtaasti kaupallisista syistä.

²Uudet yhteisöt eivät velvoita jäseniään vaikenemaan heille opetetusta, vaan päinvastoin tekemään propagandaa itselleen.

³Sen jälkeen, kun joitakin muinaisia tietokuntia koskevia tosiasioita on annettu julkisuuteen, ovat häikäilemättömät mystagogit käyttäneet näitä tosiasioita hyväkseen väittäen olevansa vihittyjä ja saaneensa vuorostaan valtuudet suorittaa vihkimyksiä tietokunnan alkuperäisellä nimellä. Sellainen menettely on huijausta.

⁴Se, mitä okkulttisissa yhteisöissä ja uusissa ”veljeskunnissa” opetetaan, on parhaimmillaankin vain sirpaleita esoteerisesta tiedosta. Ne okkulttitit, jotka väittävät omaavansa esoteerista tietoa sen lisäksi, mitä on julkistettu planeettahierarkian aloitteesta, ovat illusioiden ja fiktioiden uhreja. Tässä yhteydessä on jälleen kerran korostettava, että selvänäköisyys ei anna tietoa todellisuudesta. Selvänäkijästä tulee epäilemättä näkyjensä illusorisuuden uhri.

⁵Edes mustan loosin jäsenet eivät tiedä todellisuudesta enempää kuin sen, mitä vuoden 1875 jälkeen on julkistettu. Heidän henkilökohtainen kokemuksensa ei koskaan ulotu alemman mentaalisuuden (ensiminän mahdollisuuksien) yläpuolelle.

⁶Mikä saa kaikki okkulttiset lahkot vetämään puoleensa paljon seuraajia, kun taas ainoa aito esoteerinen muinaisista tietokunnista peräisin oleva tieto kohtaa kiihkeää vastustusta, hylätään tutkimatta ja joutuu kaikenlaisten auktoriteettien torjumaksi? Tuntevatko ne menettävänsä profeettallisen valta-asemansa? Pelkäävätkö ne, että he lakkaavat olemasta auktoriteetteja? Pelkäävätkö he innoittavien mielikuvituksellisten spekulatioidensa loppuvan? Eräs selitys lahkojen menestykseen voi olla se, että ne osaavat sopeutua uskonnossa ja tieteessä vallitsevaan fiktionalismiin. Mutta muitakin syitä on.

⁷Ihmiskunta on tyytyväinen illuusioihinsa ja fiktioihinsa, niin tyytyväinen, että voi kyseenalaistaa haluaako se edes oppia tietämään totuuden, sillä totuutta (missä tahansa se onkin esiintynyt) on aina kiihkeästi vastustettu. Mutta jos itsenimitetyt profeetat vääristelisivät opin tunnistamattomaksi, se leviäisi nopeasti ja voisi luottaa runsaasti taloudellisiin avustuksiin. Totuus oli aina köyhä ja sillä oli taloudellisia huolia. Luulisi ihmisten helposti selvittävän syyt tähän.

⁸Vaikuttaa siltä, että kaikenlaisten okkulttisten ilmiöiden tulisi olla muotia. Sellaista kvasiesoteerista tietoa tuotetaan yhä enemmän: numerologiaa, grafologiaa jne. Siihen voi vai sanoa, että itse periaatteet ovat useimmissa tapauksissa oikeita, mutta niiden muotoilu osoittaa tietämättömyyttä. On yksilöitä, jotka ovat aiemmissa inkarnaatioissaan saaneet tietää näitä salaisuuksia ja joilla tieto on sen jälkeen piilevänä. He kykenevät tunnustelemaan tietään eteenpäin vaistonsa avulla. Se, mitä he opettavat, on kuitenkin liian epäselvää ollakseen merkityksellistä ”tavallisille ihmisille”, jotka eivät ole aiemmin hankkineet ”kykyä”.

⁹Kaikkea tietoa väärinkäytetään. Sen tähden ihmiskunnalle ei anneta sellaista okkulttista tietämystä, jota voidaan väärinkäyttää, ennen kuin se on saavuttanut ainakin kulttuuriasteen. Musta loosi tekee toki kaikkensa levittääkseen okkulttisia opetuksia, mutta silloin se tekee sen vain johtaakseen ihmisiä harhaan. Yhteenvetona voidaan painokkaasti sanoa, että se, mitä ”okkultismina” levitetään, ei ole täsmällistä. Joka tapauksessa yksikään todellinen esoteerikko ei saa minkäänlaista korvausta työstään. Ei ole pahitteeksi huomauttaa siitä tässä yhteydessä.

¹⁰”Okkultismi” oli nimitys, jota muinaiset opettajat käyttivät salaisesta tiedosta, vihittyjen

tiedosta, jota opetettiin kreikkalaisissa ”mysteereissä” ennen kuin ne rappeutuivat. Nykyaikainen nimitys on ”esoteriikka”. Lienee syytä säilyttää sana ”okkultismi” yleisnimityksenä teosofialle, antroposofialle ja kvasiveljeskuntien opetuksille (kaikelle, mitä opetettiin ennen vuotta 1920), varata termi ”esoteriikka” vain planeettahierarkian antamien tosiasioiden dogmivapaalle opetukselle ja kutsua Pytagoraan opetusta hylozoiiikaksi. Muuten seurannee pian (tavan mukaan) toivoton käsitesekaannus. Ihmisten olisi aika oppia olemaan käyttämättä sanoja, ennen kuin he tietävät niiden tarkan merkityksen.

¹¹Teosofit erehtyvät, jos he uskovat, että heidän seuransa voi nykyään väittää omaavansa poikkeuksellisen aseman suhteessa planeettahierarkiaan. Yhteys katkesi, kun seura hajosi vuonna 1895 ja laiminlöi avoimesti universaalin veljeyden periaatteet.

¹²Nykyaikainen okkultismi (vuosien 1875 ja 1920 välisenä aikana perustetut yhteisöt) on luonteeltaan varsin monimuotoista. Sen alullepanijat olivat liian kiireisiä yrittäessään luoda järjestelmiä aivan liian harvoista tosiasioista sovittamalla niitä rakenneltuihin ja siten epäonnistuneisiin yhteyksiin. He sekoittivat esoteerisia tosiasioita tieteellisiin teorioihin ja hypoteeseihin, intialaisiin symboleihin, joita he eivät ymmärtäneet, ja asioihin, joita he löysivät emotionaalimaailman täysin epäluotettavasta ”akasha-kronikasta” saaden näin aikaan sekasotkun, joka tulee vielä pitkään horjuttamaan luottamusta siihen asiaan, jota he halusivat edistää. Tulos oli usein groteski. Tieteellisesti ja filosofisesti koulutetut ovat halveksien kääntäneet selkänsä tällaiselle näennäis-tiedolle. Valitettavasti näiden halveksivien joukossa oli monia, jotka eivät tyytyneet vain jättämään asiaa sikseen, vaan he muuttuivat epäasiallisiksi arvostelijoiksi, jotka pyrkivät vääristelemään ja asettamaan naurunalaiseksi asioita, joita he eivät joko koskaan olleet tutkineet tai joita heillä ei ollut mahdollisuutta ymmärtää. Kun sellaisesta on kerran tullut painettu teksti, sitä toistetaan sukupolvien ajan, jolloin se vaikuttaa peruuttamattomalta. Äärimmäisen harvat (vain todelliset etsijät) vaivautuvat selvittämään huhujen taustalla olevaa totuutta. Oikeastaan vain ne, jotka perusteellisesti ja järjestelmällisesti tutkivat auktoriteettien ja toistavan yleisen mielipiteen esittämien väitteiden paikkansapitävyyttä, oppivat lopulta olemaan koskaan hyväksymättä toisten lausuntoja. Tämä opettaa myös oivaltamaan, kuinka hyödyttömiä, perusteettomia ja epäluotettavia useimpien lausunnot ovat. Tämän läpikäynyt on parantunut ikuisiksi ajoiksi kaikenlaisten auktoriteettien palvonnasta.

¹³Uusia esoteerisia 45-minuuttien oppilaiden perustamia kouluja, syntyy lakkaamatta. Useimmat näistä perustavat opetuksensa joko perinteisiin uskonnollisiin näkemyksiin olemassaolosta tai johonkin jo olemassa olevaan elämänskatsomukseen (esimerkiksi vapaamuurariuden näkemykseen). Uskonnolliset koulut korostavat liikaa ”ylhäältä tulevaa apua”, muut yksilön omaa itsetoteutusta. On varmasti tärkeää, että planeettahierarkian merkitys tehdään selväksi, että todellinen tieto todellisuudesta on mahdollista vasta viidennessä luomakunnassa, että tämä valtakunta on ihmisen lähin päämäärä, että meidän on kiitettävä planeettahierarkiaa ihmisen verhoatomeissa olevien essentiaaliatomien (46) elävöitymisestä, mikä on välttämätöntä sen tutkimusvaiston heräämiselle, joka etsii jotakin korkeimman mentaalisuuden yläpuolella olevaa. Mutta niin kauan kuin on edelleen jäljellä taipumus pyytää jumalaa tekemään kaikki se, mitä meidän on tehtävä, taipumus luottaa johonkin muuhun kuin omaan jumalalliseen minään ja elämänlakiin, omaan pyrkimykseen toteuttaa, niin kauan vahvistuu lukemattomien inkarnaatioiden kautta periytynyt mitä tuhoisin taipumus, nimittäin taipumus riippuvuuteen jostakin toisesta voimasta. Niin kauan kuin kristillinen usko on pääasiassa kieroutunutta elämää vääristelevää sentimentaalisuutta, niin kauan kaikenlaisella uskonnollisella julistuksella on outo voima elävöittää alitajuiset väärät taipumukset.

¹⁴Planeettahierarkian mukaan nykyisin olemassa olevat okkultiset veljeskunnat ja lahkot ovat tosiasioina pitämiensä illuusioiden ja fiktioiden avuttomia uhreja. (Tämän oivaltavatkin todelliset esoteerikot.) Tämä käy ilmi okkultistien jatkuvasti esittämästä kysymyksestä: ”Kuka sen on sanonut?” Jos ei voi itse arvioida uusien lausuntojen oikeellisuutta, niin silloin on arvostelukyvyn uskovainen.

¹⁵Monia salaisia veljeskuntia on ollut olemassa kautta aikain. Epäilemättä myös kvasiokkultisteilla (kuten protestanttisilla lahkoilla) on ollut joitakin tosiasioita ja oikeita ideoita, mutta niillä on ollut suurelta osin harhauttava vaikutus. Yksilöt, jotka ovat kerran päätyneet sellaisiin lahkoihin, ovat ajautuneet samankaltaisiin seuraavissa inkarnaatioissa ”sukulaisuuden” vuoksi, tietenkin myös siksi, että he eivät koskaan olleet kypsiä tullakseen hyväksytyiksi planeettahierarkian esoteerisen tietokuntiin. Nuo syntyneet lahkolaiset jatkavat edelleen harhaanjohtavan propagandansa levittämistä ja esoteerisen tiedon väärintulkintaa. On ilmeistä, että monet näihin kuuluvista profeetoista ovat tietämättään (harvoin tietoisesti) joutuneet mustan loosin innoitusten uhreiksi, he yrittävät nimittäin aina harhauttaa ja eksyttää. On outoa, että heillä on aina ollut eniten kannattajia.

¹⁶Salailu on aina herättänyt uteliaisuutta. Jatkuvasti syntyi uusia ”salaisia” seuralaisveljeskuntia, joissa salaperäisyys oli vetovoima, joka houkutteli ihmisiä hakemaan sisäänpääsyä. Aikuisten lasten viihdyttämiseksi järjestettiin hieman hokkuspokkusta ja esiteltiin muinaisia symboleja hämmäntävillä vihjauksilla kaikenlaisista syvämielteisyyksistä. Veljeskunnan jäseniä kannustettiin tukemaan toisiaan ja suosimaan erityisesti veljiä eri tavoin. Hyvin harvat oivalsivat, että sellainen saattoi monessa mielessä olla rinnastettavissa lahjontaan.

¹⁷On merkillistä, mitä ihmiset saattavat sallia itselleen niin pian kuin he ovat ryhmässä. Heidän oikeuskäsityksensä voi laskea rikolliselle tasolle. Salaiset seuralaisveljeskunnat ovat syrjäyttäneet vanhat tietokunnat. On olemassa tiettyjä riskejä, jos joutuu pakosta olemaan uskollinen tai saa suorastaan tietämättään palvella koristeellisena keulakuvana.

¹⁸Järjestöllä voi olla jonkin verran arvoa samanmielisten kohtauspaiikkana, etsijöille suuntaa antavana näinä yleismaailmallisen harhautuneisuuden aikoina. Mutta ennen kuin järjestön johtajat ovat saavuttaneet ykseysasteen, järjestö on tuskin parempi kuin laho, joka sulkee pois ne, jotka eivät hyväksy ”dogmeja”.

¹⁹Okkultistien kirjoituksissa törmää usein väitteisiin, joiden mukaan esoteeriset tosiasiat olivat yleisesti tunnettuja ennen vuotta 1875. Tämä on täysin mahdotonta. Mitään esoteriikkaa koskevaa ei ole koskaan tullut yleiseen tietoisuuteen. Ennen vuotta 1875 olemassa ollut ”esoteriikka” ei sisältänyt todellista esoteerista tietoa. Se, mitä oli olemassa, oli käsittämättömiä esoteerisia symboleja ja niitä koskevia tietämättömyyden spekulatioita sekä romanttisen hämärän peittämiä puheita magiasta. Suuri osa siitä, mitä kutsuttiin teosofiaksi (esimerkiksi Jakob Böhmen teosofia) oli mystikkojen spekulatiota. Ne sisälsivät varmasti totuuden aineksia, mutta se on toinen asia.

²⁰Kaikki nykyään julkiseksi tiedoksi sallitut esoteeriset tosiasiat on saatu planeettahierarkialta suoraan tai välillisesti sen oppilaiden kautta. Aikamme okkultiset lahkot, jotka väittävät omaavansa vanhemmilta tietokunnilta perittyä esoteerista tietoa, ovat petoksen uhreja. Ruusuristiläisveljeskunnalle ja sen esoteeriselle tiedolle on aiheutettu paljon harmia. Mitään siitä, mitä tässä tietokunnassa opetettiin, ei ollut julkisesti tiedossa ennen vuotta 1875. Ne, jotka väittävät tulleen vihityiksi ruusuristiläisveljeskuntaan vuoden 1875 jälkeen, ovat harhaanjohtettuja. Kukaan tämän tietokunnan oppilas ei ole koskaan paljastanut kuulumistaan tietokuntaan tai paljastanut mitään tietokunnasta. Vuoden 1875 jälkeen esiintyneillä erilaisilla ruusuristiläislahkoilla, jotka kaikki väittävät olevansa alkuperäisen veljeskunnan ainoa laillinen haara, ei ole minkäänlaista oikeutta nimeen. Niitä eivät ole perustaneet planeettahierarkian jäsenet. Niitä ei ole koskaan tunnustanut ainoa siihen valtuutettu, nimittäin alkuperäinen perustaja, planeettahierarkian kolmannen departementin nykyinen korkein johtaja, 43-minä R. Essentiaali-minä ei ole koskaan hyväksynyt näiden järjestöjen opettamaa, eikä kukaan alhaisemman kapasiteetin omaava voi saada tehtäväkseen perustaa esoteerista tietokuntaa.

²¹Olisi painokkaasti ja lopullisesti todettava, että se, mitä esoteerisissa tietokunnissa on kautta aikain opetettu, on jäänyt esoteeriseksi. Kaikki mitä tähän liittyvistä asioista on sanottu, on tietämättömyyden valheellisia väitteitä. Vihkiytymättömille ei ole koskaan välitetty vihittyjen tietoa. Mitään siitä, mitä Christos opetti oppilailleen, ei ole koskaan annettu ulkopuolisille.

Tieto sallittiin julkaistavaksi vuodesta 1875 alkaen, ja sitä saatettiin julkisuuteen hyvin pieninä osina vuosina 1875–1950. Kaikki ennen tätä aikaa sanottu on ei-esoteerista. Ja se, mitä niin sanotuissa okkulttisissa veljeskunnissa opetettiin tuon ajan jälkeen, on pelkkää okkulttista näennäistietoa. Kun tieto on kerran julkaistu, sitä ei voi tehdä uudelleen salaiseksi. Kaikki sellainen on petosta.

²²Tieto on esoteerinen tieto ja sitä opettaa planeettahierarkia. Tästä seuraa, että mikä tahansa uskonnosta, filosofiasta (joogafilosofia mukaan luettuna) ja tieteestä löytyvä ei ole tietoa sen lisäksi, mikä kuuluu yksinomaan fyysiseen tietämykseen, ja kuten tiedetään, myös tämä on hyvin puutteellista. Yhä useampia tosiasioita on luvassa, ja niitä julkistetaan, kun hierarkia katsoo ajan tulleen, mikä riippuu suurelta osin maailman tilasta ja todellisten etsijöiden tarpeista, mikä ilmenee heidän palveluksessaan.

1.13 Tulevaisuus

¹Esoteerinen historia on jaettu tähtitieteellisiin aikakausiin kevätpäiväntasauspisteen prekesion mukaan, kahteentoista noin 2500 vuotta kestäväan eläinradan aikakauteen, joiden yhteinen kesto aika on 30 000 vuotta.

²Nykyisellä vesimiehen aikakaudella (vuosina 1950–4450) planeettahierarkia tulee perustamaan uusia esoteerisia tietokuntia vanhojen sijaan. Uusilla tietokunnilla tulee olemaan täysin erilaiset tehtävät kuin vanhoilla. Vanhat tietokunnat opettivat tosiasioita korkeammista maailmoista, ihmisen verhoista ja tajunnoista, tajunnankehityksestä, reinkarnaatiosta (ei sielunvaelluksesta), kylvön ja korjuun laista, inkarnaatioiden välisestä oleskelusta emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa.

³Vanhat tietokunnat oli tarkoitettu niille, jotka eivät olleet käyttäneet tietoa väärin ja joilla oli sen tähden oikeus säästyä hallitsevien idiologioiden idiotisoinnilta. Uusien tietokuntien tarkoitus on antaa oppilaskokelaille erityiskoulutusta oppilaisuutta varten. Niiden suhteen on syytä olla varuillaan. Sillä musta loosi käynnistää erehtymättä jäljitelmänsä johtaakseen ihmisiä harhaan. Sillä on jo kaksi tällaista järjestöä.

⁴D.K.:n–Kleiniaan mukaan kaksi teosofista johtajaa, Besant ja Leadbeater, antoivat teosofeille virheellisiä käsityksiä vihkimyksistä ja oppilaisuudesta. Kuvattu seremonia on planeettahierarkian antama vahvistus sille, että yksilö on saavuttanut tietyn kehitysasteen, hankkinut tietynlaisen subjektiivisen tajunnan jossakin verhoistaan. Muuten teosofeille ei koskaan tehty selväksi, että nämä yksilöt olivat esoteeristen tietokuntien jäseniä ja että heidän vihkimyksensä olivat yhteydessä heidän tietokunnassa saavuttamiinsa asteisiin. Koska vanhat tietokunnat eivät ole ottaneet uusia jäseniä vuoden 1875 jälkeen, suoritetaan ”vihkimys” nykyään täysin eri perustein. Vaatimuksia on tiukennettu. Esoteerinen maailman- ja elämänsomus on julkistettu, joten kuka tahansa voi omaksua paljon aineaspektia ja tajunnanaspektia koskevaa tietoa, joka oli aiemmin tiukasti salaista (jopa alempien asteiden vihityille). Tämä on suuresti helpottanut tiedon omaksumista ja tajunnankehityksen edellytysten ymmärtämistä. Kvasiveljeskunnat, jotka teeskentelevät olevansa päteviä opettamaan jäsenilleen meditaatiota harjoituksena oppilaisuutta varten, ovat planeettahierarkian painokkaasti toteaman mukaan harhaanjohtavia oppaita. Kvasiveljeskunnat eivät palvele hyödyllistä tarkoitusta. Ne työskentelevät planeettahierarkiaa vastaan. Niiden opetukset ovat väärää siltä osin kuin ne opettavat planeettahierarkian jo julkistaman tiedon ulkopuolelle menevää tai jotain sen opetuksen vastaista.

⁵Eri kehitysasteet merkitsevät erilaisia kykyjä ymmärtää ideoita ja kykyä käsitellä tietoisesti tai tiedostamatta ideaenergioita. Tämä oli syy siihen, että tietokuntien eri asteiden välillä ei koskaan ollut tiedonvaihtoa. Tieto tulee antaa niille, joilla on kyky ymmärtää se oikein. Jos tieto annetaan muille, se vääristyy ja sen energia käytetään väärin. Näinä demokraattisina aikoina, jolloin kaikkea tietoa julistetaan vapaasti, syntyy myös kaikenlaisia väärinkäsityksiä, mikä johtaa idiotisointiin ja ”yleisen mielipiteen” tason laskuun. Tulokset tulevat myös osoittautumaan niin tuhoisiksi, että reaktio demokraattista ”viisautta” vastaan on väistämätön. Viidensadan

vuoden sisällä on tapahtunut uusi eriytyminen, joka on muinaisen fyysisen kastijärjestelmän mentaalinen vastine. Se ei tule tuomaan mukanaan yhteisyyden ulkoista jakautumista, vaan ainoastaan ymmärtäväistä suhtautumista eri kehitysasteilla oleviin yksilöihin, ja myös vaisto- maista kunnioitusta ”ymmärtämyksen lakia” kohtaan, jotain vastaavaa kuin puhua ”talonpoi- kien kanssa talonpoikien tapaan, mutta oppineiden kanssa latinaa”. Koulut tulevat vastaavasti eriytymään. Nykyinen ”yhtenäiskoulu” tulee pian osoittamaan toimintakelvottomuutensa. Se, mikä demokratiassa on esoteerisesti nähtynä kestävä, on jokaisen yksilön ihmisarvon tunnus- taminen ja ihmiskunnan tehtävä tajunnankehityksessä. Mutta tämä demokratia ei merkitse kaik- kien ”tasa-arvoisuutta” kaikissa suhteissa, eikä edistä uskomusta, että kaikki ihmiset ovat samalla kehitystasolla.

⁶Kun ihmiskunnan enemmistö on oivaltanut, että hylozoiikka on ainoa kestävä työhypoteesi, tulee kausaaliminuuksiksi tullee mahdolliseksi tulla julkisuuteen ja esiintyä esoteriikan opet- tajina. Yleisestä kehitysasteesta riippuu, kuinka paljon heidän sallitaan opettaa tiedostaan. Niin kauan kuin on mahdollista käyttää tietoa väärin kaikkien tajunnankehityksen vahingoksi, salli- taan eksoteerisiksi tietenkin vain ne tiedon osat, joita pidetään ”turvallisina”.

⁷Tässä yhteydessä on syytä huomata, että kausaaliminät voivat opettaa vain sellaista, minkä he itse ovat kyenneet toteamaan. Platonisen ideainmaailman ideat sisältävät tosiasiallista tietoa ihmisen maailmoista (47–49). Noiden maailmojen ulkopuolelle menevää ei voida todeta, vaan se jää myös kausaaliminuuksille ”työhypoteesiksi”, vaikkakin ylivoimaisen todennäköisesti.

⁸Kausaaliminuuksien antama opetus ei koostu niinkään teoriasta vaan pikemminkin visuaa- lisesta esityksestä, joka muistuttaa enemmänkin televisiointia, jolloin oppilaat voivat sekä nähdä että kuulla sekä menneisyydessä esiintyneet että nykyisyydessä esiintyvät manifestaatio- prosessit. Kemistit voivat silloin seurata aineen molekylaarisissa muuntumissa tapahtuvia kemiallisia prosesseja; fyysikot eri energioiden tapaa olla vuorovaikutuksessa tulosten saavut- tamiseksi; biologit orgaanisia prosesseja pienimpiä yksityiskohtia myöten.

⁹Tarkoituksena on antaa koko ihmiskunnalle sama tieto. Sitten on yksilön oma asia, hyväk- syykö hän tiedon vai hylkääkö hän sen, tietysti omalla vastuullaan (hyväksyen tai hyläten mah- dollisuutensa tajunnankehitykseen). Ne, jotka ottavat sen innokkaasti vastaan, osoittavat siten kehitystasonsa, jolloin heillä on mahdollisuus tulla vihityiksi niihin uusiin tietokuntiin, joita tullaan perustamaan niille, jotka ovat oppilaisuuteen pätevöityneet.

¹⁰Suunnitelmat näitä uusia esoteerisia tietokuntia varten on laadittu hyvissä ajoin. Näihin sisäänpääsyn vaatimuksia tullaan huomattavasti tiukentamaan, koska näiden tietokuntien tar- koituksena on valmistaa jäseniään planetaariseen vihkimykseen, mikä tulee johtamaan täydelliseen subjektiiviseen ja objektiiviseen kausaalitajuntaan.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Esoteeriset tietokunnat*. Kirjoitelma on ensimmäinen osa Henry T. Laurencyn kirjasta *Elämäntieto Kolme (Livskunskap Tre)* Suomen- tanut Irmeli Adelskog. Copyright © Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com) 2025.

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2025.06.16.